

inclinacionē ad agilitatē et levitatem: ite[r]z rōne terre et q[uod] habeat tarditatē s[ed] quā ponit levitatem et agilitatem. Ignis vō in corpe hūano h[ab]et inclinacionē ad puritate: et tū h[ab]et rōe ali oꝝ elemētoꝝ obſcuritatez: s[ed] quā brūs Herū. q[ua]dā dōtē videlicz claritatē ponit. Hic inq[ue]t Herū. inhabitat gl[ori]a a terra nřa; vt habeat erra nřa imortalitatē ne iam denuo timeat. He[re]d[em] g[lor]es em̄ corp[us] nřm saz nō morit: mors illi ultra nō dñabit. H[ab]eat certe aq[uod] oimodā impassibilitatē ab hūorib[us] inordinatis. alit p[ro]b[abil]i p[ro]cedere pas-ſiois causas: s[ed] iam desiderat corpus levitatem etiaꝝ fm̄ cā nimtru quā h[ab]et ex aere portionē. Tanta fum- ra est credenda corporis levitas et agilitas beatorū vt possint si velint absq[ue] oimoda difficultate seu mo- ra i[m]pamq[ue] cogitationū nostrarū sequit ad om̄ia ve- locitatē. Quid ultra deest ad p[er]fectam corporis be- attitudinē: Sola virtus pulcritudo hanc p[er]fectissime habituri sumus. ideo non imerro attribuere pos- sum⁹ ei partē quā ab igne habem⁹. Saluatorē em̄ expectam⁹ (vt ait apl[ust]us) vt reformabit corpus hu- militatis nostre configuratiū corpori claritatis sue ex- hibēs q[ui]d pollicitus est: q[ui]n fulgebūt iusti sicut sol. Sicut em̄ replebit maiestate om̄is terra nostra: cū fuerit corpus imortalē impassibile agile configura- tum dei corpo et claritatis sue. Hec Herū. I^{stas erit q[uod] uor doctes tangit Salomō Sap. viij. cum dicit. Fulgebūt iusti: et rāq[ue] scintille in arūdi- nero discurrent. Cum em̄ dicit fulgebūt: nota[re] clari- tas. Cū dī iusti: tangit impassibilitas. q[ui] dī Sap. i. Justicia autē perpetua est imortalis. Cū vō dicit scintille in arūdinetto: tangit subtilitatē. Et cū dicit discurret. tangit agilitatē. Ideo erūt tunc corpora clara impassibilia et agilia. Cui⁹ rōez ponit Holg. sup li. Sap. lec. xxvij. q[ui] aia beata p[er]fectū h[ab]et dñiuz sup corp[us] et inq[ue]tū forma. et inq[ue]tū motrix. inq[ue]tū beata et deo piuicti: inq[ue]tū beata gloria aie redun- dat i corp[us] causabit in corpe impassibilitatē. Om̄ne em̄ corp[us] q[ui] patit passiōe p[ro]prie dicit q[ui] dī dñiū for- me sue sup materiaꝝ. aliter em̄ passio talis nō foret via ad corruptionē forme patientis v[er] solutio ad se parationē a materia. Et idē q[ui] aia icorruptibilis et p[er]fecte cōtinebit suū corp[us]: nullo modo poterit vi- ctoria aie sup corp[us] diminu[re]. Sec⁹ tū fuit in statu innocēcie q[ui] aia p[er]fectū habuit dñiū sup corp[us]. po- tuit tū illud dñiū q[ui]dere. q[ui] potuit se a deo auertere p[er]petui. ideo habuit impassibilitatē ad t[er]pus. Sed q[ui] anima b[ea]ta a deo nunq[ue] poterit p[er] peccatum auerti ideo nunq[ue] p[ot] dñiū suū sine victoria sup corp[us] di- minui. Et ideo nunq[ue] p[ot] p[ro]prie loquēdo pati. et iō corp[us] suū est impassibile. Itē cum aia sit nō solum forma corporis: s[ed] moro: vt patz. iij. de aia de motu aialiu. ideo mouebit corp[us] suū p[er] velocitatē. Et q[ui] habebit p[er]fectū dñiū sup corp[us]. ideo aia gliosa in- q[ue]tū beata mouebit oino sicut volet corp[us] mouere. ideo erūt corpora satis agilia. Item cū anima pos- sit velle rationabilis et corpus suū sit in eodem loco in quo est aliud corpus sine admonitione illius corporis et anime: potest regere corpus sicut volet sequit et anima potest corpus suū ponere in loco ubi est aliud corpus. et ista virtus vocat subtilitas. Sic ergo corpus gloriosum erit clarū. impassibi- le. agile et subtile. Sed p[er] hoc dī. aliquis. videtur et}

corpus non erit impassibile. quia erat corpus infi- xatum ex quatuor elementis et ex quatuor humori- bus et q[ui] consequens contraria eruunt sibi approxi- mata et agent[em] patient[em] ad invicem. ergo et dī q[ui] dī et rectio corporū in futuro miraculosa erit. Et compando statim gloriosum ad naturalem totū erit miraculosum. Quicquid ergo tunc supnatu- raliter fiat q[ui] contraria approximata sunt et nō agat fieri p[ot] diuina virtute et non alia. Itē dices cor- pus nō erit clarū. q[ui] color est extremitas p[ro]plicus in corpe terminato. lux autē est extremitas corporis p[ro]plicui nō terminati. Sed fm̄ Angu. xix. de ciui- dei dicit. Pulcritudo corporis cōtinentia esse parti- um cum quadā coloris suavitate. ergo erit corpus glorificū et nō lucidū sine clarū. Ad q[ui] dī q[ui] sic p[ot] ostendere corpora sua clara sicut volunt. corpus autē clarū p[ot] apparere coloratū. et iō erūt clara co- lorata q[ui]tum ad apparentiā.

De eadem dñica. Sermo. viij. 56.

O Pot panes habetis.

qui dixerunt. septem. Merci. viij. 12
Ibid. lib. xij. dicit. q[ui] natura leonis ad ho- mines est magna misericordia et misericors. Et etiā mi- sericordia p[ot] p[er]pendi assiduis exemplis. Nam le- ones ante se p[er]stratis parcunt. hominem non nisi magna fame interimunt et occidunt. Et vt dicit so- li. in lib. de mira mundi. Leo p[er]dam quam rapit so- lis comedere erubescit. Et ideo a remotis sequen- tibus alijs bestijs de ipsa liberalitatis gratia aliquid relinquit. Spiritualiter p[er] leonem intelligit xp[ist]us. de quo dicit illud apocal. v. Dicit leo de tribu su- da radix daniel. Nam leo grece dicit rex latine eo q[ui] sit omnium animalium. vt dicit Ibid. lib. xij. Et christus dicit ideo leo. quis est rex magnus super omnē terram. vt inquit p[er]s. Et recte sequit naturā leonis christus quis circa hominem ē misericors. Sicut de multis exemplis sancti euangelij p[er]pen- di potest. Nam humilitatis ante se pepercit. vt ma- ria magdalena que ante pedes eius tacens gratiā et misericordiā inuenit. Luce. viij. Et adultera bent- gnam eius vocem audiret. nec ego te iam cōdem- nabo. vade amplius noli peccare Job. viij. Ideo dicit Iamb. De benignitate non sufficio admirari eo q[ui] potest tantū parcere homini peccatori. et si- cut leo nisi in magna fama hominē non perimit et occidit. Ita christus inuitus hominē perimit seu interimit morte gebenne. Quia dicit Haymo su- per apocal. Semper deus paratus est misereri ho- minis tam in morte q[ui] invita. Sed non semper eque- doneus aut dignus est suscipere dei gratiam pec- catorum in morte q[ui] in vita. ideo quantum in se est ostendit suam misericordiam sup turbam bu- manā: cū dicit. misereor sup turbā. Et sicut leo nō solus comedit p[er]dam quā cepit. Sic xp[ist]us de pant- lis comedere noluit. s[ed] nobis in exemplū turbis fa- melicis se sequentibus distribuit. vt dicit euāgelij. Ideo quesivit a discipulis verbū allegatū. q[ui] pa- nes habetis. in quo principaliter duo tangūt. pri- mo xp[ist]i sollicita questio: ibi. quot panes habetis. secōdō discipulo: relpōsio: ibi. qui responderunt septē.

8